

[Inger Stilling Pedersen]

ikke være der. Men har vi ikke brug for at have et godt apotekervæsen, og hænger det ikke sammen med f.eks. lægevagten? Der er slet ikke tid at komme ind på det. Hvordan fungerer det sammen?

Jeg mener også, det er nødvendigt, at der er nødvendige apoteker åbne på en eller anden måde. Jeg synes også, det er forkert, at de store byer ikke har det. Også det må ind i forhandlingerne. Jeg tror da helt bestemt, at uanset om dette lovforslag bliver vedtaget eller ej, eller hvordan det bliver vedtaget, så bliver vi nødt til at indse, at udviklingen har vist, at der er et behov, der skal dækkes, og det er vi så forpligtet til at gøre.

Vi ser på forslaget i udvalget, det er klart, og er med til at drøfte det. Der kan være nogle ting, der skal flyttes, men jeg tror som helhed ikke, at dette her er godt. Ministeren og apotekerne burde have kunnet blive enige om et forslag.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Jeg skal være den første til at beklage, at det ikke er lykkedes at opnå enighed med Apotekerforeningen om en ny aftale for årene 1992 og 1993. Som man har påpeget fra flere sider, så er der en mulighed i loven for i en sådan situation at forlænge den gældende aftale i op til et år. Det er naturligvis en situation, som jeg har overvejet meget grundigt. Det ville unægtelig være det enkleste og mindst besværlige for en minister.

Men det må så betyde, at medicinpriserne ikke vil kunne nedsættes med 69 mio. kr. i 1992, ej heller kunne nedsættes med yderligere 30 mio. kr. i 1993 – det er de besparelser, de nedsættelser, som lovforslaget lægger op til – og det finder jeg ikke er rimeligt.

Men der er et andet forhold, som plager mig mere i den situation, nemlig det forhold, at en forlængelse af aftalen ville have en meget negativ konsekvens for medicinbrugerne og for sygesikringen, og det er en negativ konsekvens, som jeg i hvert fald vil umage mig meget for at undgå.

Vi har i de senere år fået introduceret en række nye, dyre lægemidler. Disse dyre lægemidler bevirker, at apotekernes omsætning stiger meget markant, uden at der er noget tilsvarende merarbejde for apotekerne. Vi har set i den allerseneste tid, at der er markedsført nog-

le nye og endda særdeles dyre lægemidler, som retter sig mod nogle meget udbredte lidelser.

Jeg kan sige til fru Hanne Andersen, at jeg har taget initiativ rettet mod EF for, at man i fællesskab griber ind over for disse meget høje prisfastsættelser, for her er der tale om, at man sælger produkterne til samme pris over hele EF, og det udgør en trussel for sundhedsvæsenet ikke alene i Danmark, men i de øvrige EF-lande også.

Alene disse lægemidler kan betyde en omsætningsstigning for apotekerne, som langt overstiger, hvad vi hidtil har set, vel at mærke uden at apotekerne påføres nævneværdigt merarbejde. For at illustrere størrelsesordenen kan jeg nævne, at det selskab, der har markedsført et nyt astmamiddel, har forventninger om et salg i Danmark på over 700 mio. kr., en forventning, som baserer sig på et ønske om sygesikringstilskud.

Hvis disse forventninger opfyldes, ja, så vil det alene give apotekerne en meravance på 100 mio. kr. om året, uden at arbejdsindsatsen øges. Det er altså en indtjening, som vil slå direkte igennem på apotekernes overskud. Og 100 mio. kr. fordelt på 300 apoteker giver et ekstra overskud i forhold til det nugældende på 1/3 mio. kr., altså 333.000 kr. i ekstra overskud.

Som lovforslaget er udformet, vil apotekerne ikke – i modsætning til de nuværende regler – kunne beholde en sådan merindtjening. Den vil i stedet for allerede i 1993 blive omsat i prisnedsættelser. Derfor finder jeg, at det ville være helt uforsvarligt at forlænge den gældende aftale, og i denne situation, ja, så må jeg hente min anvisning i apotekerloven, og den anviser, at jeg skal fremsætte et lovforslag om avancens størrelse.

Apotekerforeningen har været rimelig aktiv i de seneste dage. Der er udgået en lind strøm af papirer fra foreningens domicil. Her har man bragt mange sammenligninger, nogle mere iøjnespringende interessante end andre. Man har argumenteret bl.a. med, at der er sket en nedsættelse, at bruttoavancen har været for nedadgående, den har bevæget sig fra 38 pct. til 28 pct. Det er også rigtigt, men så er spørgsmålet, hvad der egentlig er afgørende, om det er procenttallet, eller om ikke det er væsentligt at interessere sig for, hvilket beløb procenten skal beregnes af. For omsætningen er jo i samme